

**JI BO ZAROKAN
KITÊBA PÎROZ**

BI KURDÎ (Zaravayê Kurmancî)
Kurdish (Kurmanji Dialect)
Kurdisch (Kurmandschi Dialekt)

Hûn dikarin di derheqê wergerê de fikr û ramanên xwe ji me re binivîsin:

© Hoffnung und Leben e.V.
Komela Hêvî û Jiyane
Postfach 10 13 82 · 33513 Bielefeld · Germany
E-Mail: Incilkurd@web.de · www.Hoffnung-Leben.info

CLV · Christliche Literatur-Verbreitung e.V.
Ravensberger Bleiche 6 · 33649 Bielefeld · Germany
www.clv.de

Çap / Druck: Çile / Januar 2018

256023
ISBN 978-3-86699-023-4

Naverok

Gelî Zarokên Kurd!	5
Peymana Kevin	7
Dema ku Xwedê her tiştî afirandin	9
Destpêka xemgîniya mirovan	14
Nûh û Tofana Mezin	19
Wada Xwedê a Mezin ya Bona Birahîm e	23
Xwedê Hezkirina Birahîm Diceribîne	28
Lawê Tête Hezkirin Dibe Dîlek	32
Xwedê Êsivê Dîl Xîretdar Dike	38
Dotmîrê Ku Ji Çem ve Hatiye	46
Dotmîrek Dibe Şivan	50
Oxir Be Fîrawûn!	55
Çel Sal	61
Rût: Çîrokek Evîniyê	69
Dawidê Şivanê Zarok	74
Qiral Dawid (Beşa 1)	80
Qiral Dawid (Beşa 2)	85
Ester a Qiralîçeya Xweşik	90
Zilamên ku Natewin	95
Danîêl û Kortala Şêran	99
Yûnis û Masiyê Mezin	103

Peymana Nû	109
Bûyîna Îsa Mesîh	111
Bona Îsa Demek Xerab	117
Mûcîzetên Îsa Mesîh	121
Samîriyiyê Qenc	125
Îsa Mesîh Bahozê Aş Dike	129
Keçika Vejîyayî	133
Îsa Mesîh 5000 Kesî Têr Dike	137
Îsa Mesîh Zilamê Kor Baş Dike	141
Îsa Mesîh û Lazar	145
Mirin û vejîna Îsa Mesîh	149
Avabûna Dêra Pêşîn	156
Saûl – Gurê Ku Bû Berx	161
Gernameyên Pawlos Yê Dîtewişînin	166
Buhuşt, Mala Xwedê ya Nuwaze	171

Gelî Zarokên Kurd!

Mizgînî li we be! Çavên me û gelê me ronî be! Bi keda dehsalan, em dikarin bibêjin gellek beşên Kitêba Pîroz, çîrok û methelokên Kelamê, di dîrokê de cara yekem bi zimanê dayika me, bi Zimanê Kurdî hate amadekirin. Êdî hûn dikarin bi zimanê zikmakî hînî aştîya Mesîh Îsa bibin, bixwînin û fam bikim. Xwezî li we, pîroz be li me hemiyan...

Xûşk û Birayên Biçûk, Zarokên Delal!

Ez jî mîna we bi zimanekî qedexê û bi çandekî veşartî hatim dinê. Baweriya min nehate pirsîn, hema raste rast li gor ola dê û bavê min hatim xwedî kirin û mezin bûm, bi zimanekî biyan perwerdê dîtim, bi zimanekî biyan jîyan û axîfîm, xewnên min bi zimanekî biyan bûn. Ji ber ku min baweriya xwe ne hilbijartî bû, ol û baweriya dayik û bavê min bi min xerîb û çewt dihatin.

Rojekê Xelaskerê dinê Mesîh Îsa dinya min ronahî kir, Ruhê Xemrevînkâr da dilê min, min aştî û aramiya rasteqîn nas kir. Min ji nû ve jîyanê nas kir, ez bi zimanê dayika xwe hînî dua û qesîdeyan bûm, Kelam çavê min yê bi ziman û baweriyêke biyan hatine kor kirin, bi ronahiya rasteqîn vekirin. Ez êdî bûbûm mirovek nû. Min bi caran Kitêba Pîroz xwend. Her ku xwendim, xurttir bûm, her ku xwendim hêza baweriya min dewlemend bû.

Xûşk û Birayên Hêja!

Çîrokên di vê pîrtûka de ne, ji ayetên dema ez di baweriyê de hê zarok bûm xwendime û di hişê min de mane, bandoreke

girîng li ser jiyana min kirine pêk tê. Xwestim ku bi zimanê dayika xwe ji xûşk û birayên xwe yê biçûk re amadekariyekê bikim ku bila ew jî bigihêjin aramiya Mesîh û bi zimanê dayika xwe baweriya rasteqîn û xelasiyê fêr bibin. Ez dizanim, ger hûn bi çavekî bêalî li van çîrokan binêrin, hûn ê jî hînî rastiyê bibin û hûn ê bibînin ku rastî çî qas şêrîn e.

Dayik û Bavên Ezîz, Mamosteyên Delal!

Bi navberiya pirtûkên biwêne xwendin bona zarokên me hê jî xweştir tê. Bi parvekirina van çîrokan bona zarokên me, dê bona we jî azmayîş û daxwaziyê pêk bîne.

Berî her tiştî, biparvekirina Gotinên Xwedê, dê têkiliya we û zarokên we paktir bibe û di ser de dê zarokên me Xelaskerê dinê Mesîh Îsa bi rastî binasin, qebûl bikin û bifikirin.

Ez wisa dua dikim ku bila zarokên me Hezkirina Xwedê, Gotina Wî û Xelaskeriya Mesîh Îsa qenc binasin.

Jê wêdetirê azadiya rasteqîn û aramiya mezin e...

Bimînin di xweşiyê de.

Amadekar

Peymana Kevin

Dema ku Xwedê her tiştî afirandin

Gelo kî me afirandine? Kitêba Pîroz ya ku Gotina Xwedê ye, di derbarê destpêka zayenda mirovan de dibêje. Beriya gellek deman, Xwedê mirovê pêşîn afirand û navê Adem lê kir. Xwedê, Adem ji axê afirand. Dema Xwedê hilma jiyane pif kir Adem, Adem bû afirek êdî dijî. Xwe li cihê ku navê wê Aden e û gellekî nuwaze ye dît. Xwedê, beriya ku Adem biafirîne, dinyayek seraza ya bi tiştên nûwaze ve tijîne afirand. Xwedê gav bi gav girên bilind, newalên berfireh û rast, çîçegên bêhnxweş û darên dirêj, civikên per û bazkên wan şewle didin, mozên ku divizivin, nehengên ku ajne dikin û qepûşkên şematok afirandin.

Birastî, Xwedê, hemî tiştên ku hene afirandin. Di destpêkê de, berî ku Xwedê her tiştî biafirîne, ji bilî Xwedê tu tiştek jî tunebû. Mirov tunebûn, cih tunebûn, tiştên din jî tunebûn. Ronî û tarî tunebûn. Erd û ezman tunebûn. Doh û sibê jî tunebûn. Tenê Xwedayê ku destpêka Wî nîne hebû. Paşê Xwedê dest bi afirandine kir.

Di destpêkê de Xwedê ezman û erd afirandin. Û erd bê teşe û vala bû. Û balûpal bi tariyê dagirtî bû. Paşê Xwedê got: "Bila ronî bibe." Û ronî bû. Xwedê navê roj da roniyê û navê şev da tariyê. Bû êvar û sibeh bû û roja yekem pêk hat.

Roja duyem, Xwedê avên okyanosan, behran û golan li gora rêzekê afirandin.

Roja sêyem Xwedê got: "Bila axa ziwa xuya bibe" û wisa bû. Xwedê wekî din bona nebatan, çîçegan, qirş û qalan û daran xuya bibin emir da û wisa bû. Şev û roj, roja sêyem bû.

Paşê Xwedê rojê, heyvê û stêrkên ku kes nikarin bijmêrin afirandin. Şev û roj, roja çaran bû.

Zindiyên di behrê da ne, masî û civîkan jî di lîsta paşê ya Xwedê da bûn.

Roja pêncemîn Xwedê masîşûrên mezin û masîwûrkên biçûk, hêştirmeyên çîp dirêj û civîkên biçûk yên bi dilgeşî diwîtin afirandin. Qandî ku avên li rûyê erdê ne dagirin gellek celebên masiyan û bona dilxweşiyê bidin erd û behr û ezmanan gellek celebên civîkan afirandin. Roj û şev bûn. Roja pêncan pêk hat. Paşî vê yekê Xwedê dîsa axifî. “Bila rûyê erdê afirê zindî pêk bîne...” Bi her cûreyê ajal, kêzik û marîjokan çêbûn. Filên ku ramanan bi serûbinî dikin û darbirên tevgerok jî hebûn. Meymûnên zexel û tîmsehên laşgiran. Kurmikên di cihê xwe de nasekinin û sihorîkên bêar, zurafeyên çîp dirêj û pisîkên dimirmirin. Di vê roja şeşan de her tewrên ajalan ji aliyê Xwedê ve hatin afirandin. Roj û şev bûn. Roja şeşan pêk hat.

Xwedê di roja şeşan de hinek tiştên taybet jî çêkirin. Bona mirov her tişt niha amade bû. Di zeviyên de xwarin û ajalên ku bona wî xizmetê bikin jî hebûn.

Û Xwedê: “Em di wekheviya xwe da mirov biafirînin. Bila bibe serwerê her tiştên li rûyê erdê ne.” got.

Bi vî awayî Xwedê mirov, di wekheviya xwe da afirand. Mirov di wekheviya Xwedê da hate afirandin.

Xwedê, bi Adem re axifî: “Tu dikarî ji baxçê her tiştî bixwî. Lê belê ji darê qencî û xerabiyê zanîne ve nexwî. Ger tu ji wê bixwî, tuyê teqez bimrî.”

Û Xudan Xwedê got: “Tenê mayîna Adem ne qenc e. Ez ê alîkarek li gor wî jê re biafirînim.” Xwedê hemî civîk û heywanan anîn cem Adem. Adem nav da her yekê. Bona ku wisa bike divê gellekî biaqil bûya. Lê belê di nava civîk û heywanan da hevalek li gor Adem tunebû.

Xwedê xeweke giran da Adem. Hestiyek ji parsuyên wî rahişt û ji parsuyê jinekê afirand. Jinik hevala herî li cih ya ku Xwedê bona Adem afirandiye bû. Xwedê her tiştî di nava şeş rojan de afirandin. Paşê roja heftan pîroz kir û wê rojê mîna roja rawestandinê diyar kir. Adem û pîreka xwe di Bexça Adenê de bi îtaetkirina Xwedê, xwediyê bextewariyek békêmasî bûn. Xwedê, Xudanê wan, yê ku pêdiviyên wan peyda dike û hevalê wan bû.

Dema ku Xwedê her tiştî afirandin

Ji Kitêba Pîroz ya Gotina Xwedê ve çîrokek

Afirandin 1-2

“Daxuyanîkirina Gotinên Wî ronahiyê diweşîne.”

Zebûr 119:130

Dawî

Ev çîroka ji Kitêba Pîroz e, di derbarê Xwedayê me yê nûwaze, yê me afirandine û dixwaze ku tu Wî binasî de ye. Xwedê dizane ku em tiştên ku Wî navê gunehê dane dikin. Cezaya gunehê mirin e. Lê belê ji ber ku Xwedê gellekî ji me hez dike, Bexê xwe yê yekane, Îsa, bona ku li ser Darexaçê ji bo me bibe qurban û cezayê me bikêşe şand. Ger hûn bawer bikine ku rastî ev e, vana ji Xwedê re bibêjin: Ya Îsayê Xoşewîst, ez bawer dikim ku Tu Xelaskerê dinê yî û ji bo ku tu bona gunehên min bimire Tu bûyî qurban û niha dîsa jî dijî. Ji kerema xwe re were jiyana min û li gunehên min bibexşîne, wisa ku, bona ez rojekê heta bêdawîbûnê li gel Te bim bikaribim biçim, niha bibim xwediyê jiyana nû. Bona ku ez mîna zarokê Te bim, ji Te re îtaetê bikim û bona te bijîm alîkariyê bi min bike. Amîn.

Her roj Kitêba Pîroz Bixwînin
û bi Xwedê re biaxifin!

Yûhena 3:16

Ferhengok

Bi Kurdî

Xwedê

Ezman

Erd

Roj

Şev

Mirov

Ajal

Mini Sözlük

Bi Tirkî

Tanrı

Gök

Yer

Gün

Gece

İnsan

Hayvan

Mini Wörterbuch

Bi Almanî

Gott

Himmel

Erde

Tag

Nacht

Mensch

Tier

Destpêka xemgîniya mirovan

Dema Xwedê mirovê pêşîn, Adem afirand, Adem di Bexça Adenê de digel pîreka xwe Hawa re jiya. Heta wê rojê, bi îtaet-kirinê û ji ber kêfxweşiya hebûna Xwedê bextewariyek têkûzî dijiyan...

Mar ji Hawa re bi gotina: “Gelo Xwedê ji we re gote ji fêkiyên tu darên ku li bexçê ne nexwin?” pirsî. Hawa bi gotina: “Ji bilî yekî hûn dikarin fêkiyên her yekî bixwin” bersivand. “Ger em wê fêkiyê bixwin an jî destên xwe tê de bidin, em ê bimirin.” Mar bi gotina: “Hûn ê nemirin” lencînî, “Lê hûn ê bibin mîna Xwedê.”

Hawa fêkiya wî darî xwest. Mar guhdarî kir û fêkiyê xwar. Hawa çawa ku li dijî Xwedê rabû, hewl da û Adem jî fêkiyê xwar. Divê Adem: “Na! Ez li dijî gotina Xwedê ranabim” bigota.

Dema Adem û Hawa gunehê kirin, her duyan jî hay ji tazîbûna xwe çêbûn. Bi berdilkên ji pelên hêjîran ji xwe re dirûtine xwe nuxumandin. Û ji ber Xwedê, xwe di nava deviyana de veşartin. Di hênikayiya rojê de Xwedê hate bexçê. Bi kirina Adem û Hawa dizanîbû. Adem tawanbariyê li Hawa kir. Hawa tawanbariyê li mar kir. Xwedê: “Mar hate binalet kirin. Dema zarok bizên dê jin êşê bikêşe” got. “Ji ber ku Adem guneh kir, rûyê erdê bi kelem û deviyana ve hate binalet kirin. Tu bona ku nanê xweyî rojane bi dest ve bixî, tuyê kedê bide û tuyê xwêdana eniya xwe biherikîne.”

Xwedê Adem û Hawa derxist derve bexça ku nuwaze ye. Ji ber ku gunehê kirine, ji Xwedayê ku jiyane daye cuda bûbûn! Xwedê, bona ku wan li derve bigire, şûrekî bi agir afirand. Xwedê bona Adem û Hawa ji çerman kincan çêkirin. Gelo Xwedê çerm ji ku ve anîbû?

Di dûmahîka deman de bona Adem û Hawa malbatek bû. Lawên wanî pêşiyê Kayîn, cotkarek bû. Lawên wanî duyem Habil jî şivan bû.

Rojekê Kayîn, bona Xwedê mîna xelat be hinek sewzeyan anîn. Habîl ji herî qencên mîhên xwe hinekan, bi diyarî ji Xwedê re anîn. Xwedê ji xelata Habîl ve dilxweş bû. Xwedê ji xelata Kayîn ve kêfxweş nebû. Kayîn gellekî hêrs bû. Lê belê

Xwedê: “Gelo ger tu ya rast e bikî, ma ez ê te qebûl nekim?” got. Hêrsa Kayîn aş nebû. Paşî demek din di zeviyê de êrîşî Habîl kir û wî kuşt. Xwedê bi Kayîn re axifî: “Birayê te Habîl li ku ye?” Kayîn bi gotina: “Nizanim” derew kir. “Ma gelo ez notirvanê birayê xwe me?” Xwedê hunera cotkariyê ji Kayîn ve rahişt û wî bi kirina kesekî bê armanc digere, tawandar kir.

Kayîn ji hizûra XUDAN veqetiya. Bi qîza Adem û Hawa re zewicîbû. Malbatekê pêk anîn. Piştî demekê neviyên Kayîn û neviyên neviyên wî, bajarê ku wî ava kiriye dagirtin. Di heman demê de malbata Adem û Hawa bi lezî mezin bû. Di wan rojan de mirov, ji roja îroj dirêjtir dijiyan. Dema lawê wê Şît hate dinê Hawa: “Xwedê li dêvila Habîl Şît da min” got. Şît, mirovek rêzdariyê ji Xwedê re dike, 912 sal jiyaye û gellek zarokên wî hebûn.

Li dinê mirovan, çawa nifşeyek ya din dişopîne her ku çûn xerabtir bûn. Ya dawîn Xwedê bona tune kirina mirovahiyê biryarê da û hemî ajalan û civîkan jî. Xwedê ji ber ku mirov afirandiye xemgîn bû. Lê belê mirovek Xwedê dilxweş kir... Ev zilama Nûh bû, ji nîjada Şît. Nûh rast û bêşûc bû. Ligel Xwedê meşiya. Her sê lawên xwe jî fêr kirin ku ji Xwedê re îtaet bikin. Bi vî awayî Xwedê pêşniyar kir ku Nûh bi awayekî taybet û balkêş bi kar bîne!

Destpêka Xemgîniya Mirovan

Ji Kitêba Pîroz ya Gotina Xwedê ve çîrokek

Afirandin 3-6

“Daxuyanîkirina Gotinên Wî ronahiyê diweşîne.”

Zebûr 119:130

Dawî

Ev çîroka ji Kitêba Pîroz e, di derbarê Xwedayê me yê nûwaze, yê me afirandine û dixwaze ku tu Wî binasî de ye. Xwedê dizane ku em tiştên ku Wî navê gunehê dane dikin. Cezaya gunehê mirin e. Lê belê ji ber ku Xwedê gellekî ji me hez dike, Bexê xwe yê yekane, Îsa, bona ku li ser Darexaçê ji bo me bibe qurban û cezayê me bikêşe şand. Ger hûn bawer bikine ku rastî ev e, vana ji Xwedê re bibêjin: Ya Îsayê Xoşewîst, ez bawer dikim ku Tu Xelaskerê dinê yî û ji bo ku tu bona gunehên min bimire Tu bûyî qurban û niha dîsa jî dijî. Ji kerema xwe re were jiyana min û li gunehên min bibexşîne, wisa ku, bona ez rojekê heta bêdawîbûnê li gel Te bim bikaribim biçim, niha bibim xwediye jiyana nû. Bona ku ez mîna zarokê Te bim, ji Te re îtaetê bikim û bona te bijîm alîkariyê bi min bike. Amîn.

Her roj Kitêba Pîroz Bixwînin
û bi Xwedê re biaxifin!

Yûhena 3:16

Ferhengok Bi Kurdî

Adem
Hawa
Bexça Adenê
Fêkî
Mar

Mini Sözlük Bi Tirkî

Adem
Havva
Aden Bahçesi
Meyve
Yılan

Mini Wörterbuch Bi Almanî

Adam
Eva
Garten Eden
Frucht
Schlange